

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **S. Z.**

skazanego z art. 156 § 3 w zw. z § 1 pkt 2 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 27 sierpnia 2025 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończanego prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z dnia 9 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 381/23,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 7 czerwca 2023 r., sygn. akt III K 137/22,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej  
bezzasadności.**

## UZASADNIENIE

W dniu 19 marca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek S. Z. o wznowienie postępowania zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 381/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku – Białej z dnia 7 czerwca 2023 r., sygn. akt III K 137/22, w którym zawarty został również wniosek o

wyznaczenie mu obrońcy z urzędu do postępowania wznowieniowego. Podstawą wniosku o wznowienie jest zdaniem skazanego okoliczności nieprzeprowadzenie w toku postępowania przed Sądem Okręgowym, Sądem Apelacyjnym i Sądem Najwyższym rozpoznającym w jego sprawie kasację obrońcy badań toksykologicznych pokrzywdzonego, celem ustalenia zawartości w jego organizmie leku o nazwie B.. Do wniosku załączona została „Charakterystyk produktu leczniczego” o wskazanej wyżej nazwie.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Ponieważ wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci wcześniejszego rozpoznania wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Podstawę takiego rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 545 § 3 k.p.k., który przewiduje możliwość odmowy przyjęcia wniosku niepochozącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545 k.p.k. (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Wymieniona w powołanym przepisie możliwość wydana przewidzianej w nim decyzji procesowej, nie ogranicza się wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie miało więc miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego (zob. odpowiednio w przedmiocie interpretacji pojęcia „oczywistej bezzasadności kasacji” postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2006 r., IV KK 330/06, R-OSNKW 2006, poz. 1822 oraz z dnia 22 października 2008 r., V KK 98/08, LEX nr 469197). Stosowanie wskazanego przepisu uznać

należy w związku z tym za konieczne w wypadkach, w których sąd wznowieniowy w sposób nie budzący wątpliwości stwierdzi, że żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek wznowieniowych zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie tego sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.) lub też wniosek w ogóle nie zawiera okoliczności uzasadniających wszczęcie postępowania o charakterze nadzwyczajnym (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 września 2015, II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5; z dnia 19 stycznia 2016 r., V KO 77/15, LEX nr 1991152; z dnia 20 maja 2016 r., V KO 39/16, OSNKW 2016, z. 9, poz. 59; z dnia 22 listopada 2016 r., IV KO 78/16, LEX nr 2177099; z dnia 14 grudnia 2016 r., III KO 72/16, LEX nr 2165584).

Tego rodzaju sytuacja ma miejsce w niniejszej sprawie. Wprawdzie wnioskodawca nie odwołuje się do okoliczności, które były już przedmiotem rozpoznania w toku poprzednich postępowań o wznowienie, bowiem takiego wniosku do chwili obecnej nie składał, jednak podnoszona przez niego kwestia związana z przyjmowaniem przez pokrzywdzonego w tej sprawie P. C. leku o nazwie B. nie ma cechy nowości, jakiej wymaga art. 540 § 1 pkt 2 k.p.k.

Nie ulega wątpliwości, co znajduje swoje odzwierciedlenie w aktach sprawy, że problematyka związana z zażywaniem przez pokrzywdzonego wskazanego wyżej leku była przedmiotem rozważań Sądu Apelacyjnego w Katowicach. W uwzględnieniu wniosku dowodowego obrońcy S. Z. z dnia 8 września 2023 r. (k. 1117) Sąd odwoławczy na rozprawie w dniu 26 października 2023 r. (k. 1142 *verte*) dopuścił dowód z załączonego do wniosku dowodowego dokumentu w postaci Charakterystyki produktu leczniczego – tj. leku o nazwie B., a więc tego samego jaki skazany dołączył do swojego wniosku o wznowienie postępowania. Brak znaczenia tego dowodu dla rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej S. Z. za spowodowanie śmierci P. C. była też przedmiotem rozważań Sądu drugiej instancji w pisemnych motywach jego wyroku (pkt. 2.1.2.1). Tak więc podnoszona przez skazanego okoliczność była znana orzekającemu w sprawie sądowi *ad quem*, nie jest w związku z tym nowym faktem lub dowodem.

Nie jest też rolą sądu wznowieniowego ocena sposobu procedowania z tym dowodem przez sąd rozpoznającym merytorycznie sprawę w postępowaniu zasadniczym. W sprawie o wznowienie postępowania nie jest dopuszczalne badanie prawidłowości oceny materiału dowodowego dokonanej przez sądy wyrokujące i czynienie odmiennych ustaleń faktycznych, gdyż przedmiotem postępowania wznowieniowego nie jest kwestia odpowiedzialności karnej, tylko istnienie podstaw do wznowienia postępowania (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 lutego 2004 r., II KO 75/03 oraz z dnia 13 maja 2009 r., II KO 31/08).

Skoro zatem podnoszona przez skazanego okoliczność, wsparta dowodem w postaci charakterystyki leku B., była przedmiotem wniosku dowodowego rozpoznanego przez Sąd Apelacyjny i to dowodu dopuszczonego przez ten Sąd poprzez dołączenie do materiału dowodowego tożsamej dokumentacji oraz odniesienie się do niej w pisemnych motywach wyroku, to o wystąpieniu przesłanki *propter nova* w niniejszej sprawie nie może być mowy.

Z tych względów postanowiono, jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]